

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Jana Jiráska, Ph.D., a JUDr. Terezy Matuškové v právní věci

žalobce: **Paradise Casino Admiral, a.s., IČ: 25336991**
sídlem Komořany 146, 683 01 Komořany

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 7, 140 96 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 10. 2024, č. j. 33053-3/2024-900000-311,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

- 1. Soud se v této věci zabýval výší pokuty, která byla žalobci uložena za přestupek podle zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, a otázkou její moderace.
- 2. Rozhodnutím Celního úřadu pro Zlínský kraj („celní úřad“) ze dne 17. 6. 2024, č. j. 86350/2024-640000-12 („rozhodnutí celního úřadu“), byl žalobce uznán vinným ze spáchání dvou přestupků podle § 123 odst. 1 písm. c) zákona o hazardních hrách. Přestupek vymezený výrokem I. spočíval v tom, že v rozporu s podmínkou ve výrokové

části základního povolení uděleného žalobci dne 26. 4. 2019 Ministerstvem financí, č. j. MF-42771/2016-34-35, neumožnil účastníkům živé hry „ADMIRAL KOLO ŠTĚSTÍ“ na sedmi započitatelných stolech bezodkladnou a současnou hru po celou provozní dobu kasina. Přestupek vymezený ve výroku II. spočíval v tom, že žalobce provozoval živou hru „ADMIRAL KOLO ŠTĚSTÍ“ v rozporu s herním plánem tak, že se mechanické kolo roztočené krupiérkou neotočilo minimálně třikrát kolem své osy, aniž krupiérka hru anulovala. Žalobci byla za přestupky uložena pokuta ve výši 350 000 Kč a povinnost uhradit náklady správního řízení v paušální výši 1 000 Kč.

3. Žalobce podal proti rozhodnutí celního úřadu odvolání. Tomu žalovaný rozhodnutím ze dne 8. 10. 2024, č. j. 33053-3/2024-900000-311 („napadené rozhodnutí“), částečně vyhověl, výrok II. rozhodnutí celního úřadu zrušil a řízení v této části zastavil. Ve zbytku rozhodnutí celního úřadu potvrdil.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

4. Žalobce namítal nepřiměřenou výši pokuty. Tu podle žalobce nemůže žalovaný odůvodňovat tím, že správní tresty uložené žalobci v jiných správních řízeních až po dni spáchání předmětného přestupku, tj. po dni 3. 3. 2020, nevedly k jeho nápravě. Celní úřad tak může z hlediska recidivy zohledňovat pouze ta rozhodnutí, která byla ke dni spáchání pravomocná, a ze kterých se již žalobce mohl poučit. Žalobci byly v době spáchání pravomocně uloženy pokuty pouze ve výši několika tisíc korun, a výše uložené pokuty se tak jeví jako zjevně nepřiměřená. Žalobce proto žádá, aby se soud zabýval přiměřeností trestu a rozhodl o jeho moderaci.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve svém vyjádření odkázal na obě správní rozhodnutí. Při ukládání sankce bylo přihlédnuto k více důvodům než jen k tvrzené recidivě. Žalovaný hodnotil osobu žalobce a jeho postoj k věci, který je seznatelný nejen z minulých porušení zákona, ale zejména z těch následujících. Evidentně se tak žalobci vyplatilo spíše platit pokuty, než hradit mzdu a další náklady dostatečnému počtu zaměstnanců.

IV. Posouzení věci

6. Žaloba **není** důvodná.
7. Podle § 78 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“), rozhoduje-li soud o žalobě proti rozhodnutí, jímž správní orgán uložil trest za správní delikt, může soud, nejsou-li důvody pro zrušení rozhodnutí podle odstavce 1, ale trest byl uložen ve zjevně nepřiměřené výši, upustit od něj nebo jej snížit v mezích zákonem dovolených, lze-li takové rozhodnutí učinit na základě skutkového stavu, z něhož vyšel správní orgán, a který soud případně vlastním dokazováním v nikoli zásadních směrech doplnil, a navrhl-li takový postup žalobce v žalobě.
8. Ukládání správního trestu je ovládáno dvěma principy, a to zákonností a individualizací (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2010, č. j. 7 As 71/2010-65). Soud přitom v rámci svého moderačního oprávnění zkoumá, zda nedošlo k excesu při individualizaci trestu. Smyslem a účelem moderace není hledání „ideální“ výše sankce soudem místo správního orgánu, ale její korekce v případech, kdy by sankce, pohybující se nejen v zákonném rozmezí a odpovídající i všem zásadám pro její ukládání a zohledňující kritéria

potřebná pro její individualizaci, zjevně neodpovídala zobecnitelné představě o adekvátnosti a spravedlnosti sankce (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze 16. 11. 2016, č. j. 5 As 104/2013-46 nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 4. 2012, č. j. 7 As 22/2012-23, č. 2672/2012 Sb. NSS). Moderační právo soudu je přitom vyhrazeno pro případy zjevné nepřiměřenosti, tedy zjevného nepoměru uložené sankce vůči rozsahu, závažnosti a následkům deliktního jednání, s návazností na majetkové poměry postihované osoby. „Běžná“ nepřiměřenost zásah soudu do správního uvážení neodůvodňuje (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 4. 2017, č. j. 6 As 248/2016-26, nebo ze dne 24. 4. 2018, č. j. 9 As 55/2017-93). Za zjevně nepřiměřenou přitom zpravidla nebude možné označit pokutu uloženou při spodní hranici zákonné sazby (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 8. 2003, č. j. 6 A 96/2000-62).

9. Žalobce se dne 3. 3. 2020 dopustil přestupku podle § 123 odst. 1 písm. c) zákona o hazardních hrách, za který bylo možno uložit pokutu do 50 000 000 Kč [§ 123 odst. 7 písm. a) ve znění do 31. 12. 2020]. Správní orgány přitom žalobci uložili pokutu ve výši 350 000 Kč, což odpovídá pouhým 0,7 % zákonného rozpětí.
10. Jak vyplývá ze str. 17 až 21 rozhodnutí celního úřadu a ze str. 8 až 10 napadeného rozhodnutí, správní orgány považovaly udělenou pokutu za přiměřenou. Při jejím stanovení přihlížely k vysoké společenské škodlivosti spáchaného přestupku, který směřuje proti samotné podstatě zákona o hazardních hrách. Dále zohlednily zcela nedostatečné personální a organizační zajištění kasina, jelikož jedna krupiérka zajišťovala nejen hru u všech stolů živé hry, ale také kompletní technický chod provozovny, a též skutečnost, že neadekvátně vysoké sázky nabízené živé hry měly zjevně případné zájemce od hry odradit. Zabývaly se rovněž výsledky hospodaření žalobce, na základě kterých dospěly k závěru, že uložená sankce jeho podnikání nijak neohrožuje. Závěrem uvedly, že se v případě žalobce jedná o opakované protiprávní jednání a o opakované spáchání stejného přestupku, a doposud udělené sankce tak neměly preventivní, výchovný ani represivní efekt.
11. Tvzení žalobce o tom, že je uložená pokuta zjevně nepřiměřená, musí být podpořena také konkrétními skutečnostmi, které by přinejmenším nasvědčovaly, že výše pokuty z nějakého pohledu odporuje zobecnitelné představě spravedlnosti. Takové skutečnosti ale žalobce ani netvrdil, ani neprokazoval. Soud přitom dospěl k závěru, že v procesu individualizace ukládaného trestu, tedy pokuty, v projednávané věci žádný exces na straně správních orgánů nenastal. Při výměře pokuty byly vzaty v úvahu (a byly i řádně zohledněny) všechny zákonem předvídané okolnosti. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 0,7 %, tedy při samé dolní hranici zákonného rozmezí. Již to samo o sobě v zásadě vylučuje tvrzení, že jde o pokutu zjevně nepřiměřenou.
12. Uložená pokuta reflektuje povahu a závažnost přestupku, který brání obcházení přísného režimu nastaveného zavedením podmínek a opatření v herním prostoru s vysokou mírou společenských rizik. Žalobce svým jednáním tento režim zcela vědomě obcházel, přičemž svým protiprávním jednáním zjevně získal oproti řádným provozovatelům hazardních her nepřiměřenou konkurenční výhodu spočívající ve výhodnější provozní době, vyšších limitech sázek u technických her, ale také výrazně nižších mzdových nákladech. Závažnost spáchaného přestupku je nepochybně zvyšována i počtem stolů živé hry v kombinaci s nedostatečným personálním obsazením kasina – pouze jedna krupiérka na celý chod kasina a 7 stolů živé hry. Soud se i v dalším hodnocení závažnosti spáchaného přestupku ztotožňuje s názorem správních orgánů, a proto v dalších podrobnostech odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí i rozhodnutí celního úřadu. Jde-li pak o individualizaci ukládaného

trestu, ani v tomto ohledu soud neshledal na straně správních orgánů pochybení. Vyšly především z ekonomické situace žalobce v širším kontextu.

13. Nelze přehlédnout ani skutečnost, že žalobce byl již v minulosti za přestupky na úseku hazardních her opakovaně potrestán uložením pokuty, přičemž tyto tresty zjevně nevedly k jeho nápravě. Žalobcem namítaná skutečnost, že pokuty ve výši 300 000 Kč a 400 000 Kč mu byly uděleny až po dni spáchání nyní řešeného přestupku, a do té doby mu byly pravomocně uděleny pokuty pouze v řádech desítek tisíc, pak na tom, že se nejedná o první žalobcem spáchaný přestupek, ničeho nemění. Jak vyplývá z výše uvedeného, správní orgány zohlednily udělenou sankci komplexně s ohledem na závažnost přestupku, význam chráněného zájmu, způsob spáchání přestupku, jeho následky a okolnosti, za nichž byl spáchán, jakož i osobu pachatele. Soud pak na rozdíl od žalobce hodnotí uložený trest jako mírný; nejedná se tak o zjevně nepřiměřenou pokutu, kterou by bylo na místě moderovat.

V. Závěr a náklady řízení

14. Soud tedy shledal námitky žalobce neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
15. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 27. srpna 2025

Mgr. Petr Šebek v. r.
předseda senátu